

"Zlatej škrpál"

1. ročník střeleckého klání na střelnici Dvory u Svinibrodu

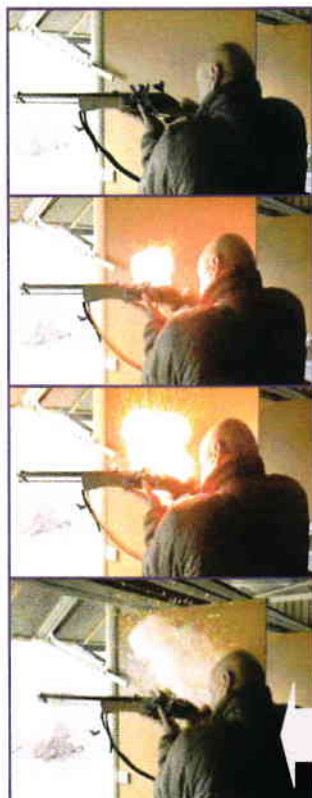
reportáž Václava Lišky

Když našemu spolku Letci-Žatec dorazilo od spřáteleného Leteckého klubu gen. Karla Mrázka DFC, DSO Milovice v polovině prosince 2015 pozvání na historický 1. ročník střeleckého klání s názvem „Zlatej škrpál Malýho vlka 2016“, nebylo vůbec nejmenších pochyb o tom, že bychom se této akce nezúčastnili. Byla to výzva pro naše členy, zviditelnit a řádně reprezentovat náš spolek i na sportovním kolbišti, setkat se a navázat přátelství s dalšími kamarády od jiných leteckých spolků SL ČR.

Tak tedy v sobotu 30.1. 2016 v ranních hodinách se vydalo na cestu směr Dvory celkem pět dobrovolníků – dá se říci „pět statečných“, čtyři členové naší organizace – Jan Zika, Josef Toxa, Václav Liška a Robert Piwko se synem Václavem. Po chvilce „kroužení“ v oblasti cíle jsme nakonec úspěšně dorazili do prostoru střelnice, kde jsme byli vřele

Část malebné vesničky Dvory, okres Nymburk

uvítání pořadatelem, tajemníkem a hospodářem pořádajícího LK-GKM „Pytlákem“ Říhou. Po příjezdu nás překvapil a tím i znervózněl počet účastníků, kterých bylo přítomno nakonec celkem 30, takže vidina nějakého dobrého umístění se nám tím hodně vzdálila, avšak bojový duch nás neopustil. Vlastní střelecké klání spočívalo ve střelbě z malorážkové pistole na vzdálenost terče 25 metrů, kdy na střelnici bylo umístěno pět terčů a účastníci byli rozděleni do šesti skupin. Nejprve každý dostal pět nábojů na „nástřel“, v 1. bodovacím kole pak 10 nábojů na klasický kulatý pistolový sportovní terč a ve 2. Bodovacím kole na terč s názvem „York“, což byla od pořadatelů pěkná kulišárna, neboť jsme tento terč tady viděli poprvé.

Pepa Toxa pálí z perkusní pušky. Typické pro střelbu z této zbraně je pomalé hoření prachové náplně, z toho vyplývající velmi malý zpětný ráz a mizerný účinek v cíli.

Proto nebylo lehké na něm nasbírat body do celkového pořadí. Nestačilo trefit terč, tzv. desítku, střelec musel v terči zasáhnout malou černou výseč, ve které se zásahy počítaly jako dvojnásobek bodů klasického terče. Takže i v chladném počasí se řada střelců při míření na tento terč pořádně zapotila. Po tomto střeleckém klání si mohl každý vystřelit ze své soukromé zbraně nebo z dalších střelných zbraní, které na toto setkání přinesli někteří účastníci. Šlo o dobové i kuriozní zbraně, muškety, perkusní pušky a pod. Po výstřelu z těchto zbraní pro oheň a kouř nebyl vidět ani samotný střelec. Toho využili jen jedinci, kteří nedisponují pudem sebezáchovy, nebo jsou opravdovými skalními fanoušky a obdivovateli těchto zbraní. Naštěstí nikdo nepřišel k žádnému vážnému úrazu.

Soutěžící spěchají k terčům a hledají otvory po svých výstřelech. Ty pak zalepují páskou.

Pepa Toxa přebírá od řídicího střeleb diplom, pamětní rozetu a něco na žízeň

Nakonec naše výprava se po sečtení bodů umístila na krásném druhém místě, jen pouhých 5 bodů za vítězným družstvem, za což nám byl předán diplom, pamětní růžice a drobné ceny, které slavnostně převzal Pepík Toxa. Považuji za nutné pochválit organizátory této akce za bezvadně strávený sobotní čas, milou obsluhu u baru, kde se podávalo občerstvení, párky a klobásy a již dnes se budeme těšit na druhý ročník tohoto střeleckého klání, a to přinejmenším na obhajobu pódiového vystoupení. Domů se vracíme pro pochvalu, plni dojmů a radosti z velmi dobrého umístění.

